

til Massineri, Dekorationer, Brandvæsen, Belysning, Rengøring, Statister, Garderobe o. s. v. — beregnede efter en mindre Scene end den nuværende. Ogsaa den Forandring, som er foreslaaet angaaende Skuespillernes Feu, er sat i en vis Forbindelse med Ombygningen. Derfor har Udvalget hos Ministeren udbedt sig et andet Budget, som var affattet med den Eventualitet for Dje, at man ikke gif ind paa Ombygningen; og et saadant Budget foreligger fra Ministeren i det subsidiaire Forslag. Dette Ministerens subsidiaire Forslag har Udvalget tiltraadt for Udgiftsidens Bedkommende med et Par Underændringsforslag under Nr. 112, nemlig dels, at den Sum til Gratifikation, som Teaterchefen uddeler efter Djebliffets Løb og Trang, nedsettes til det samme Beløb, som den har haft i de senere Aar, nemlig 6,000 Kr., og dels at der bliver tilføjet en Anmærkning om, at Kunstnere, som herefter ansættes, kun skulle have deres Feu beregnet i Forhold til et samlet Feuløb svarende til 5 pCt. af Forestillingsindtægten. Udvalget er nemlig enig med Teaterkommissionen i, at Feuen er bleven en alt for væsentlig Del af Skuespillernes Lønning, og at den efterhaanden baade kan og bør nedsettes, i alt Fald indtil 5 pCt. af Forestillingsindtægten, ogsaa for de nu ansatte Skuespilleres Bedkommende, hvis man da ikke skulde komme til det Resultat, at man overhovedet vilde helt bort fra denne Lønningsform med Feu, der, saa vidt jeg ved, slet ikke kendes ved mange andre Teatre. Men idet man altsaa over for de nu ansatte Kunstnere har udsat Spørgsmaalet for i Aar, har man dog ment, at det var rigtigt at sikre sig, at der ikke i Mellemtiden ansættes ny Kunstnere, som fik noget som helst Krav paa Andel i en højere Feu end den, man i Fremtiden vil komme til, og det er derfor, man har stillet Forslag om denne Anmærkning. Kun skal jeg for en Sikkerheds Skyld bemærke, at det selvfølgelig ikke er Meningen, at de nu ansatte Kunstnere skulle faa deres Part i Feuen hyderligere forhøjet derved, at de nu ansatte saa den beregnet efter en lavere samlet Feusum. Hvad der paa denne Maade kan spares, bør foreløbig henlægges til Alderdomsforsørgelsesfonden. I øvrigt forbeholder Udvalget sig sin Stilling til hele dette Spørgsmaal om Feuen og tillader sig at henlede Opmærksomheden paa, om man ikke, hvis det under Kommissionsforhandlingen skulde vise sig umuligt at faa Teatret drevet som en selvstændig Institution med et bestemt Tilskud fra Staten, bør søge at gøre alle de vedkommende ved Teatret interesserede i en god

økonomisk Drift ved at lønne dem — og det gælder ikke blot Skuespillerne, men ogsaa de overordnede Kræfter — noget i Forhold til Teatrets Indtægt. Jeg skal med Hensyn til Kontoen om Gratifikationerne sige, at naar den ændres saaledes, som Udvalget har foreslaaet, følger det af sig selv, at den ikke — som der staar i Budgettet — kan være 1½ pCt. af Forestillingsindtægten. Det vil den ikke kunne være efter det Forslag, vi nu have stillet. — Hvad Budgettets Indtægts-side angaar, forudsætter Ministerens subsidiaire Forslag et Statstilskud af 148,110 Kr. 85 Ø., men, som jeg for udtalte: Udvalget kan ikke under de nuværende Omstændigheder tage Standpunkt til Spørgsmaalet om Statstilskuddets Størrelse, og man har derfor foreslaaet Indtægten forhøjet med et saadant Beløb, at der kan blive Balance. Efter de foregaaende Erfaringer, vi i en Række af Aar have gjort med Hensyn til det tgl. Teaters Indtægt, nære vi ganske vist ikke det Haab, at dette Resultat vil blive naaet, og der er adskillige af Udvalgets Medlemmer, der ere i Tvivl om, hvorvidt det overhovedet er muligt at drive Teatret saaledes, at det kan give Balance. Men naar vi ville forbeholde os vor Stilling til Statstilskuddets Størrelse, saa er der ingen anden Maade at gøre det paa, end ved at indtage den Stilling, vi rent formelt have indtaget. Den udtrykker altsaa vort Forbehold, men saa længe man overhovedet ikke har Sikkerhed for, at det Tilskud, der fastsættes ved Finansloven, ogsaa virkelig vil blive overholdt, saa længe Ordningen er den, at Staten til syvende og sist kommer til at dække Understuddet, uanset hvilket Tilskud man har forudsat paa Finansloven, saa længe har jeg, maa jeg tilstaa, ikke stor Interesse for Spørgsmaalet om Statstilskuddets Størrelse, thi saa længe er Striden derom efter min Formening en Strid om Kæserens Skæg. Teatrets Udgiftsbudget kan Administrationen holde, og vi gaa ud fra, at naar den ærede Minister har opstillet Udgiftsbudgettet saaledes, som han her har gjort, og naar Udvalget har tiltraadt det, vil det blive holdt. Hvad Indtægtsbudgettet angaar, vil det vanskeligt under den nuværende Ordning være nogen Minister, som vil paatage sig Ansvaret for, at den Indtægt, der forudsættes, kommer ind. Det beror jo paa mange Omstændigheder, og blandt andet paa saadanne, som han ikke er Herre over. Vi have for Balancens Skyld foreslaaet Indtægten sat til 750,000 Kr. Det er et stort Beløb i Forhold til de senere Aars Indtægt, som kun har været 5—600,000 Kr. og i 1893—1894 endogsaa